

Sygn. akt IV CSK 626/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa J. V.
przeciwko Skarbowi Państwa Aresztowi Śledczemu w O.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 28 marca 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1). odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i przyznaje radcy prawnemu K. K. od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego w [...] kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł, powiększoną
o należny podatek od towarów i usług, tytułem kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu,**
- 2). zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 120 (sto
dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na pierwszej i ostatniej spośród wymienionych przesłanek.

Zgodnie z ustaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 października 2012 r., III SK 10/12, z dnia 18 września 2012 r., II CSK 150/12, z dnia 19 czerwca 2013 r., V CSK 420/12, nie publ.).

Sąd Najwyższy nie dopatrywał się wskazanej przez skarżącego potrzeby rozważenia, czy fakt doznania krzywdy uprawnia do odmowy przyznania stosownej rekompensaty z uwagi na okoliczność występowania innych okoliczności, które mogłyby rekompensować fakt jej poniesienia. Zgodnie bowiem z ustaleniami Sądu drugiej instancji, podstawą oddalenia powództwa o zapłatę było uchylenie bezprawności zarzucanego naruszenia dóbr osobistych powoda w wyniku wyrażonej przez niego zgody na osadzenie w jednej celi razem z osobą palącą.

W odniesieniu do drugiej przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania należy podkreślić, iż przez oczywistą zasadność skargi kasacyjnej rozumie się sytuację, w której zaskarżone orzeczenie sądu drugiej instancji w sposób ewidentny narusza konkretne przepisy prawa. Oczywiście naruszenie powinno być rozumiane jako widoczna natychmiast, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurydycznej, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z brzmieniem przepisów albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2012 r., III SK 11/12, nie publ.). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania przedstawione przez skarżącego nie

odpowiada powyższym wymaganiom. Przytoczone w nim wywody koncentrują się na polemice z ustalaniem faktycznymi dokonany przez Sąd drugiej instancji, co jest zabiegiem niedopuszczalnym (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Na marginesie należy zauważyć, że jednoczesne uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi występującymi w sprawie wątpliwościami prawnymi (zagadnieniem prawnym, potrzebą wykładni przepisów) generalnie wyklucza możliwość oczywistej zasadności skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2013 r., I UK 291/13, i z dnia 28 maja 2013 r., III SK 52/12 – nie publ.).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).